

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

134. An sine speciali commissione Episcopi approbare poßit Confessarios.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

2. Notandum tamen hic, quod habet Pignat. Tom. 3. consult. 8f. num. 2;8, nempe quod Vicarius audire nequeat confessiones monialium; quia moniales de ipso non considerent, ut declaravit S. Congregat, in Sorana 23. Julij. in Mutinensi. 3. Februarii 1587. Quamvis non satis declarat Pignatelli, an loquatur de Vicario Episcopi, an de Vicario quodam alio.

Quæstio 133. An quoque sine speciali commissione Episcopi concedere posset alii Sacerdotibus [intellige non Parochis] hanc absolventi potestatem?

Respondeo affirmativè. Barbos. l. cit. num. 91. citans Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. num. 14. Monet ubi ante. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. num. 28. Laym. Pirh. locis cit. & alii ab iis citati, ob eandem rationem. Item Sbroz. l. 2. q. 13. n. 2. ubi: quero an Vicarius Episcopi concedere posset facultatem alii cui Sacerdoti exequenda ea, que sunt fori penitentialis, & respondeo, quod sic, citat pro hoc Abb. in c. his que. & in c. cum olim. de major. & obed. Bertach. tract. de Episc. p. 3. q. 61. Rebuff. in pr. benef. tit. form. Vicar. num. 46. & 171, quos tamen ait, id declarare, quando Episcopus ei dedisset ad hoc speciale mandatum. Verum illo speciale mandato opus esse non constat ex dictis.

2. Procedit responso in Vicario Episcopi etiam non Sacerdote; et si enim is per seipsum absolvere nequeat, non tamen minus in committenda illa abolitione alijs exercet jurisdictionem suam ordinaria, quam Vicarius Sacerdos. Et confirmatur hoc ipsum in Parochio non Sacerdote, qui loco sui constituere potest Sacerdotem alium ad assistendum matrimonio, delegare alteri Sacerdoti approbat ab Ordinario potestatem audiendi confessiones suorum.

Quæstio 134. Num Vicarius sine speciali commissione Episcopi possit approbare confessarios?

Respondeo affirmative. Pirh. l. cit. n. 58. Laym. in c. ult. de offic. Vicar. in 6. num. 9. Venit enim sub nomine Ordinarii, ut Paris. de resignat. l. 3. q. 11. num. 22. juxta dicta spece à nobis supra. Quin & sub nomine Episcopi & Diocesani continetur Vicarius, ubi non est expressè exclusus, & sit res, quæ convenit Vicario in officio suo. Pirh. Laym. locis cit. Sbroz. l. 2. q. 43. num. 29. Garc. p. 5. c. 8. num. 52. citans Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. num. 16. Suarez Tom. 5. d. 7. §. 3. num. 10. Spino. de testam. Gl. 15. num. 29. Felin. Franc. & plures alios. Et sic in specie, ubi Trident. Iess. 23. cap. 15. approbationem confessariorum injungit Episcopis, non excluditur eis Vicarius. Pirh. Laym. Sanch. locis cit. atque ita approbationem hanc fieri posse à Vicario tradit Suarez Tom. 4. d. 28. §. apud Laym h. cit.

Quæstio 135. An Vicarius quoque sine speciali commissione dare posset licentiam subditu eligendi sibi confessarium?

Respondeo: videri id posse Vicarium ex eo, quod non mihi sit proprius Sacerdos sui subditu quam Episcopus, juxta dicta quæst. antepenult. ante hanc. & ut Sbroz. l. 2. q. 15 num. 1. possit id ipsum Episcopus potestate ordinaria. Quin & de proprio Sacerdote generaliter loquendo id asserit Sbroz. l. cit. quod eligendi sibi confessarium licentiam dare possit subditu, quamvis dicat Abb. in Clem. 1. de

privileg. num. 10. id damnare, dum sit, quod Officiale Episcopi non debeat se imminiscere in istis spiritualibus. & quamvis Sbroz. postquam cit. num. 1. dixisset: cum proprius Sacerdos sit quoque generalis Episcopi Vicarius, ut jam probatum, poterit dare licentiam subditu eligendi confessarium, qua a proprio Sacerdote postulanda, & obtinenda juxta c. omnes utrinque sexus. de penit. & remiss. & ibi Abb. num. 12. post Gl. v. obtineat. addat dein num. 2. declaratur autem hoc verum esse, ubi Vicarius ab Episcopo haberet talē potestatem, ut Archid. in c. 2. de penit. & remiss. in c. in fine.

Quæstio 136. An Vicarius posset publicè reconciliare penitentem?

Respondeo: quemadmodum ab Episcopo fiunt quandoque hujusmodi reconciliationes publicæ, dum crimen est gravissimum & publicum. Sbroz. l. 2. q. 18. num. 1. juxta c. finale 28. q. 6. & c. ministrare, ubi hujus rei forma ponitur, posse quoque illas fieri per Vicarium Episcopi ex speciali ejusdem mandato ait Sbroz. l. cit. num. 4. argum. c. Aurelius. 26. q. 6. pér quem textum dicat Gl. in c. 1. & 2. eadem q. v. reconciliare. quod possit etiam alias Sacerdos de mandato Episcopi facere ejusmodi reconciliationes. Non verò id possit sine speciali mandato; ed quod videantur esse reservatae Episcopis, non videantur posse exerceri ab aliis ait num. 3. qui etiam num. 6. principalem responsum, nempe, quod de speciali mandato fieri possit a Vicario, si sacerdos, secus, si non sacerdos, juxta cit. c. Aurelius. & cit. Gl. Limitat quoque num. 5. ut procedat, si Episcopus sit absens. Verum non video, quod si Vicarius habeat ad hoc speciale mandatum absolutum, cur non possit eas facere Episcopo praesente; cum in pluribus aliis ea, quæ non nisi ex speciali mandato fieri possunt, habito illo mandato, exerceri possint in praesentia Episcopi & quæ ac in absentia.

Quæstio 137. Num Vicarius Episcopi absolve posset à juramento sine speciali mandato Episcopi?

Respondeo non convenienter in hoc A.A. nec satis fibi constare. Nam primo negativam tenent apud Sbroz. l. 2. q. 187. n. 7. Anch. conf. 190. Ruin. conf. 26. in 4. Guido Papa decif. 140. Felin. in t. 1. de jurejur. dicens rectiore. Jafon. in l. nec quicquam. §. ubi decretum. vol. 4. ff. de offic. procons. dicens communem. Menoch. conf. 24. n. 11. in 5. Cephal. conf. 51. n. 23. in 1. & conf. 653. n. 34. in 5. & plures alii, qui vindicentur nisi hoc fundamento, quod absolutio à jurejurando videatur esse quedam dispensatio; cum sit relaxatio juris communis; Vicarius autem Episcopi non possit dispensare sine speciali mandato.

2. Affirmativam è contra tenet ipse Sbroz. l. v. n. 2. ubi: verius esse arbitror, Vicarium Episcopi absolvere à jurejurando absque speciali mandato; quia negari non potest, quin ipsa absolutio & relaxatio sit jurisdictionalis; ut Jo. And. in addit. ad Speculatorum tit. de legat. §. num de Episcoporum & Felin. in c. 1. de jurejur. n. 20. & illa, quæ jurisdictionis sunt, transiunt in Vicarium absq; mandato speciali, &c. Item quia in relaxatione à jurejurando Judex competens est Judex ecclesiasticus. Ut Innoc. in c. debitores. de jurejur. Abb. inc. pervenit. eod. tit. n. 3. adeoque etiam Vicarius tanquam Judex ecclesiasticus. Pro hac sententia affirmativa citantur à Sbroz. l. v. n. 6. Paul. Castrens. conf. 216. col. penult. Alex. conf. 222. n. 4. in 2. Roland. conf. 34. vol. 1. Tolos. Boccat.